

Одабрани експерименти у настави физике

Милан Ковачевић, Ненад Стевановић, Владимира Марковић

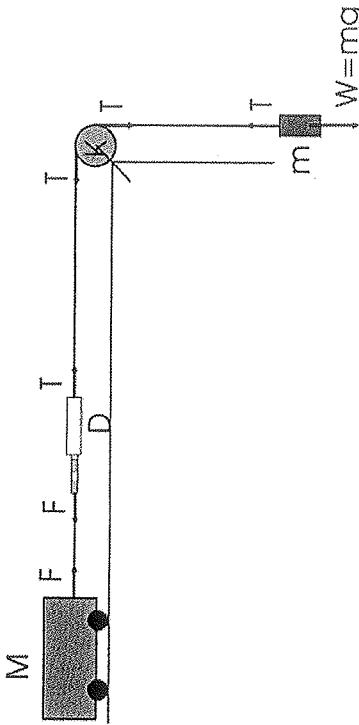
Природно-математички факултет, Универзитет у Крагујевцу

Апстракт. У настави физике, школски експеримент је веома важан и има вишеструку улогу. Он служи као извор знања, метода учења, полазните за успостављање логичких и математичких операција, за повезивање теорије и праксе и као средство за остваривање очигледности у настави. Постоји више врата школског експеримента, зависно од критеријума, класификују се на више начина. Узимајући у обзир циљ ове радионице, највише пажње биће посвешено демонстративним експериментима и лабораторијским вежбама. Учесници ове радионице ће кроз разне демонстрационе огледе демонстрирати неке од физичких појава с квалитативне стране. Такође, биће приказано и пар лабораторијских вежби које се могу реализовати у основној и средњој школи.

Кључне речи: експеримент, демонстрациони оглед.

II НУТНОВ ЗАКОН

Прије експеримента: На слици 1 приказана су два тела, колица масе M и тег масе m , која су преко котура повезана помоћу неистегљивог конга. Величина силе F која делује на колица може се мерити динамометром. Ако колица крећу из стања мирувања, занемarujući трезва, на основу пређеног пута s и времена кретања t , убрзаше колица нализимо помоћу решење $a = 2s/t^2$. У експерименту можемо мебати како масу тега m тако и масу колица M .

Слика 1. Скица експеримента који се може користити за проверу II Нутновог закона

Задаци:

- Задржавајући масу колица M константном, за различите масе тела m , израчунати убрзаш a и показати да је убрзаш колица саразмерно сили која делује на колица, тј. $a \propto F$.
- Задржавајући масу тела m константном, за различите масе колица M , израчунати убрзаш a и показати да је убрзаш колица обратно саразмерно маси колица, тј. $a \propto 1/M$.
- Приложеном II Кутновог закона извести израз за убрзаше колица (сника 1).
- Применом формуле $a = \frac{m}{M+m} g$, за стапну масу колица M и пет различитих вредности масе тела m , израчунати убрзаше колица, и упоредити добијене вредности са убрзашем које се добија на основу пређеног пута и времена кретања колица. Резултате приказати табеларно.
- Узимајући масу m за независно променљиву, анализирати и скцизирати график функције $a = a(m)$. Шта можете закључити о граничном случају када $m \rightarrow \infty$?

Други експеримент: На стрмој равни (сника 2) налази се тело масе M које је неистежљивим концем преко котура повесано са тегом масе m . Пре почетка мерења фиксирали угао стрме равни, напр. $\alpha = 30^\circ$. Мерили пређени пут s и време кретања t . Убрзаше тела израчунати применом релације $a = 2s/t^2$.

Задаци:

- Задржавајући масу M константном, за различите масе тела m , израчунати убрзаше a . Показати да је убрзаш тела M саразмерно сили која делује на тело, тј. $a \propto F$.
- Занемарујући трезаш, извести израз за убрзаше a .
- Применом релације $a = \frac{m - M \sin \theta}{m + M} g$ израчунати убрзаше, и упоредити ту вредност са бројном вредношћу која се добија применом релације $a = 2s/t^2$.
- Оределити кофицијент трезаша између тела M и површине стрме равни.

5. Урачунајући и силу трезаша између тела и стрме равни, извести израз за убрзаше тела M и упоредити га са релацијом за убрзаше кола са треће занемарје.

ОДРЕДИВАЊЕ РИДБЕРГОВЕ КОНСТАНТЕ α -F

Задатак овог експеримента је проучавање линијског спектара атома. За разлику од ужарених тела која емитују зрачење спрам своје температуре (модел апсолутно црног тела) и чији спектар је континуалан, емисиони спектар атома је дискретан. У видливом делу спектра дуга је очигледна према емисионом континуалном спектру ужареног тела – Сунца. Насупрот дуги, емисиони спектар атома се састоји од појединачних спектралних линија, којима одговарају одређене боје. Како би смо посматрали спектар неког извора зрачења (у видливом делу спектра) потребно је да имамо извесну дисперзиони елемент, који ће нам разложити светлост на спектар. Коли феномена дуге, капљице воде (успед звучности инекса преламања од таласне дужине светлости) имају улогу дисперзионог експеримента. Нуни је при проучавању светлости уочио стаклену призму има улогу дисперзионог елемента и може разложити видљиву светлост на спектар. Још један, често коришћен дисперзиони елемент је дифракциони решетка, која веома ефикасно разлађује светлост на спектар и релативно једноставно повесује угао скрећања светлости одређене таласне дужине са константом дифракционе решетке:

$$n \cdot \lambda = g \cdot \sin \alpha ; \quad n=0, 1, 2, \dots \quad (1)$$

Где је n – ред дифракционог максимума, λ –таласна дужина светлости и α –угао под којим се види максимум дате боје.

Пропуштањем светлости коју атом зрачи кроз дифракциону решетку добија се спектар атома. За водоник спектар је приказан на Слици 3

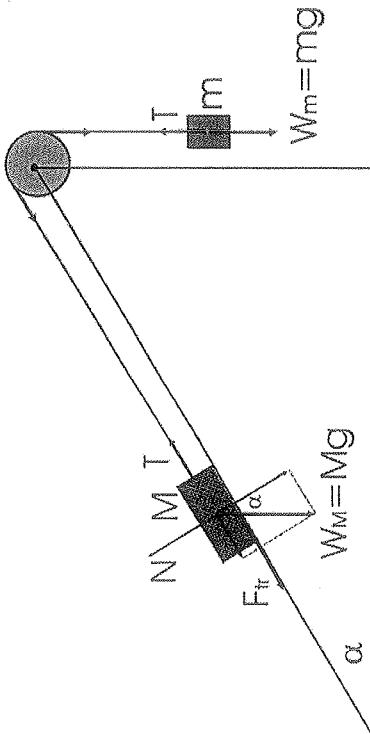

Слика 3. Емисијни спектар атома водоника – Балмерова серија

Са Слике 3 је јасно зашто говоримо о линијском спектру. Извођењем Ридбергове формуле, позиција линија у спектру (у вибрација таласна дужина) добија природно објашњење:

$$\frac{1}{\lambda} = R_{\text{in}} \left[\frac{1}{n_1^2} - \frac{1}{m^2} \right] \quad (2)$$

У оквиру ове експерименталне вежбе, полазећи од познатог емисијоног спектра хелијума, одређује се константа дифракционе решетке, на основу које се надаље испитује Балмерова серија атома водоника и одређује Ридбергова константа.

Слика 2. Страна раван

Задаци:

- Задржавајући масу M константном, за различите масе тела m , израчунати убрзаше a .
- Показати да је убрзаш тела M саразмерно сили која делује на тело, тј. $a \propto F$.
- Занемарујући трезаш, извести израз за убрзаше a .
- Применом релације $a = \frac{m - M \sin \theta}{m + M} g$ израчунати убрзаше, и упоредити ту вредност са бројном вредношћу која се добија применом релације $a = 2s/t^2$.
- Оределити кофицијент трезаша између тела M и површине стрме равни.

ЈЕДНАЧИНА СТАЊА ИДЕАЛНОГ ГАСА

У овом делу радионице представљамо експеримент са једноставном апаратуром за проверу гасних закона: Бол-Маријотовог, Шарловог и Геј-Лисаковог. Ови закони се могу извести полазећи од једначине стања идеалног гаса,

$$PV = n_{\text{m}} RT \quad (3)$$

држени одређени параметар константним, температуру код Бол-Маријотовог, притисак код Шарловог и запремину код Геј-Лисаковог закона. За проверу ових законитости потребно је имати суд са променљивом запремином, коју је могуће мерити. Поред запремине потребно је познавати притисак и температуру система. Модеран развој технологије и електронских компоненти нуди веома једноставна решења из области електричних сензора и мерена. Тако је могуће искористити полуправдовнички температурни сензор за мерење температуре и Вистонов мост са опорницима осетљивим на спољашњи притисак. Уколико као суд користимо избаждарену посуду долазимо до могућности одређивања сва три параметра неопходна за проверу наведених законитости.

Предност електричних компоненти које се користе у виду сензора је што су веома поуздане, имају линеаран одзив на промену мерење физичке величине и њихове карактеристике се веома слабо пертурбирају променом спољашњих услова.

ШТЕФАН-БОЛЦМАНОВ ЗАКОН

Сва тела спрам своје температуре емитују континуални спектар зрачења, који се у идеализованом случају може објаснити зрачењем апсолутно црног тела – АЦТ. Укупна емисиона моћ АЦТ је Штефан-Болцмановим законом у вези са температуром тела:

$$R = \sigma T^4. \quad (4)$$

Уколико као ужарено тело користимо грејач доведен до усјава, можемо једноставно повезати снагу грејача са изведеном енергијом под претпоставком да је дисипација топлотне конвекцијом мала. Ова претпоставка је добра, поготово јер је топлотни капацитет ваздуха у којем се грејач налази мали и услед изолације суда у којем се налази, ваздух ступа у топлотну равнотежу са грејачем. Надаље је губитак топлоте мали. У том случају снага која се ослободи на грејачу је једнака емисионој моћи коју израчи са јединице површине.

$$P = \frac{R}{S}. \quad (5)$$

Мерени снаги која се олобађа на отпорном грејачу, можемо дозвести у везу мериљиве величине и проверити важење Штефан-Болцмановог закона:

$$P = IU. \quad (6)$$

$$\ln IUS = \ln \sigma + 4 \ln T. \quad (7)$$

ЗАКЉУЧАК

У оквиру ове радионице, учесници ће поред наведених експеримената имати прилику да се сусретну и са још низом других, који су представљени у овом часопису као независни радови аутора. У оквиру литературе можете наћи листу радова у којима су описаны интересантни експерименти.

ЛИТЕРАТУРА

1. Kovacević M S, Jovanović S, 2009, Određivanje magnetske permeabilnosti vakuuma, *Zbornik DFS V.Banja* 123-126
2. Kovacević M S, Milošević M M, Strujno-naponska karakteristika svetleće LED diode, *Zbornik radova 8. Međunarodne konferencije o nastavi fizike u srednjim školama karakteristika LED diode*, Aleksinac, 27-29. mart 2020., 97-100.
3. Mumba F, and Tsige M, 2006, Finding the density of objects without measuring mass and volume, *Physics Education* 43 (3) 293-295
4. Kovacević M S, Milošević M M, Cimbaljević Ž, 2021, A new liquid density measurement method based on elastic spring stretching, *Physics Education* 56 035026
5. Kovacević M S, Djordjević A, 2006,A mechanical analogy for the photoelectric effect, *Physics Education* 41(6):55
6. Cvjetković V, Kovacević M S, 2018, Web-based experiment for teaching the electrical characteristics of a solar cell and module, *Computer Applications in Engineering Education* 26(6)
7. Simic S, Kovacević M S, 2013, Computer sound card as a tool to study of fast changing electromagnetic phenomena, *Computer Applications in Engineering Education* 21(1)
8. Kovacević M S, Simic S, 2010, Plastic optical fiber as a tool for experimenting with simple pendulum, *Rev. Bras. Ensino Fis.* vol.32 no.3

